

DISPUTATIO XV.

De Communicatione

Idiomatum.

CONTINUATIO.

E communicatione personae & naturarum sufficienter egimus disputatione precedente: descendimus nunc ad demonstrandam divinorum idiomatum communicationem, nempe mysterium illud tremendum, in quod vel Angeli ipsi ἄγγελοι gestiunt.

THESIS I.

Vbi duo sunt consideranda: 1. Generalis hujus unionis natura. 2. Ejus gradus.

2. Generalis natura duabus explicatur quaestionibus. 1. An sit communicatio idiomatum. 2. Qualis sit.

An sit idiomatum in Persona Christi realis communicatio. 3. Primùm itaq; nempe esse realem idiomatum in Personâ CHRISTI communicationem, probo: ubicunq; datur realis, intrinseca, arctissimaq; duarum naturarum *συνδύασις*, ibi datur realis priorum communicatio: atqui in personâ CHRISTI *θεανθρώπου* datur realis, intrinseca & arctissima duarum naturarum unio: Ergo in eâdem datur realis priorum communicatio.

4. Maiorem probamus: 1. Quia nulla alia vel ad speciem probabilis excogitari potest differentia, quâ unionis.